

Daha Şiddetli Bombardımanlara Maruzum

— redfer · 19 Nisan 2020

akla yürüyen bir kaç ihtimal
çakılmış miğ gibi
tıpkı göğün içinde ölü mavi bulut gibi
seriyor ,yayıyor, döküyor duygularımı
kimine bir, kimine üç, kimine beş
oysa sonsuzdu
oysa gizliydi
evveli saklı
ahiri sırdı

yürüyor parça parça akşamın kızılığı
hasretin içeriği harf harf
altı çizili bir kaç satır
objelerle kuşatılmış bir kaç kitap
hafızanın en karanlık yerinde

nemli ortamında sinsice bekliyor
her an nüksedecek birkaç sancı
aşama aşama mazhar olduğum
yıllardan kalma travmalardan

*

orantısız sesler uçuruyor göğüs kafesim
saymakla bitmeyen saniyeler
zihinde bir araya geliyor
bir türlü kaynaşmıyor bilinçle
düşünceler cümlesi dumura uğramış
denklemin sıfır çarpanı işgal altında
tatbikattan elde kalan sadece sıfır

kendi sırrının sahibi muhtemellerim
meşrebine, mizacına, birikimine göre
vakitlerini geçirmek için çaba sarf ediyorlar

her Őey ayrı ayrı parçalara bölünmüş
her Őey sınırlı
yanlış yerlerin
boş sözlerin,
yersiz hazların
yalancı zevklerin sonrası

*

her saatin sođuđu başka
soyut bir dünyaya ait öyküler
savaşlardan hayal kurarken
daha canlı
daha Şiddetli bombardımanlara maruzum

dört unsuru barındırıyor
havayı toprağı suyu ateŐi
altı cihet koranavirüs
maddesiz , ilkesiz
kütlesiz, kuralsız

ruhun ufku fırtınayla dolu
aynaların suskun dudağına emanet
söze susayan
söze kanayan
söze kanan çaresizliđim

bir üçgenin bermudasında çırpınıyor gölgeler
asılı duran lambanın loşluğunda ele ele
yokluđa akıyorlar
üşüyor avuç içleri
titriyor düş çıkıntılarını
uzak tutkulara dođru toz toprak yürüyorum

redfer